

Dosarul nr. 2rac-65/2021

prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul central (jud. I. Volcovschi)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. Gr. Colev, A. Curdov, Șt.Starciuc)

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Primalimcim” Societate cu Răspundere Limitată și administratorul acesteia, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Servicii Publice Cimișlia” împotriva Societății Comerciale „Primalimcim” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei pentru prestarea serviciilor de apă și canalizare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 septembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea Comercială „Primalimcim” Societate cu Răspundere Limitată și de administratorul acesteia Iurie Negară, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei, a fost casată hotărârea din 12 martie 2020 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 19 martie 2019 ÎM „Servicii Publice Cimișlia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Primalimcim” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 12092,85 lei, cu titlu de restanță la serviciile de aprovizionare cu apă și canalizare conform contractului de furnizare a serviciului public alimentar cu apă și de canalizare nr. 2102 din 01.02.2017 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 362,80 lei cu titlu de taxă de stat (f.d.1-2).

În motivarea acțiunii a indicat că la 01 februarie 2017 a fost încheiat contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare nr.2102 între ÎM „Servicii Publice Cimișlia” și SRL „Primalimcim”.

În temeiul contractului, ÎM „Servicii Publice Cimișlia” a furnizat iar SRL „Primalimcim” cu sediul or. Cimișlia, str. Ștefan cel Mare 20 A, a recepționat alimentarea cu apă potabilă și evacuare a apelor uzate, fapt confirmat prin facturile fiscale și actele de verificare a decontărilor.

Conform pct. 11 lit. g) din contractul de furnizare cu apă potabilă și evacuarea apelor uzate, părțile au stabilit că consumatorul este obligat să achite în termenele stabilite, facturile pentru serviciul public de alimentare cu apă și canalizare.

A menționat că la 31 decembrie 2017 conform actului de verificare restanță la prestarea serviciilor este de 12092,85 de lei (f.d.11-12-17, f.d.38, f.d. f.d.41-47, f.d. 60-73).

A relevat că ÎM „Servicii Publice Cimișlia” a expediat în adresa pârâtului somație prin care a solicitat achitarea datoriei. Somația respectivă a fost recepționată de pârât la 20 februarie 2019, însă, până în prezent nu a întreprins careva măsuri în scopul stingerii datoriei.

A susținut că pârâtul SRL „Primalimcim” cunoștea cu certitudine despre faptul că urma să achite pentru serviciile prestate, aceasta, rezultă din faptul că edificiul său a fost permanent conectat la sistemul de aprovizionare cu apă potabilă și canalizare.

Totodată, pârâtul la 22 mai 2017 a achitat suma de 500 de lei, la 01 august 2017 a achitat suma de 1000 de lei și la 29 septembrie 2017 a achitat suma de 1000 de lei pentru serviciile prestate, fapt confirmat prin facturile fiscale.

Astfel, SRL „Primalimcim” fiind un consumator de rea-credință se folosește de faptul că, conform specificului serviciilor prestate, din motive tehnice, sediul nu poate fi deconectat de la rețeaua de apeduct și canalizare fără a fi prejudiciați consumatorii din vecinătate, care achită sistematic servicii de aprovizionare cu apă potabilă și canalizare.

Prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată ÎM „Servicii Publice Cimișlia” a micșorat suma restantă pentru prestarea serviciilor de aprovizionare cu apă potabilă și canalizare de către SRL „Primalimcim” precizând că prin actul de verificare pînă la 01 octombrie 2018, restanta pentru serviciile prestate constituie suma de 8176,85 de lei (f.d.37).

ÎM „Servicii Publice Cimișlia” a solicitat încasarea de la SRL „Primalimcim” a datoriei în mărime de 8 176,85 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 362,80 de lei.

Prin hotărârea din 12 martie 2020 a Judecătoriei Cimișlia sediul central a fost admisă integral acțiunea depusă de către ÎM „Servicii Publice Cimișlia” și a fost încasată de la SC „Primalimcim” SRL în beneficiul ÎM „Servicii Publice Cimișlia” datoria pentru prestarea serviciilor de apă și canalizare în mărime de 8176,85 de lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 362,80 de lei, iar în total suma de 8 539,65 de lei. A fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de SC „Primalimcim” SRL privind tardivitatea acțiunii depuse de ÎM „Servicii Publice Cimișlia” împotriva SC „Primalimcim” SRL (f.d.84, 91-97).

La 06 aprilie 2020, prin intermediul adresei electronice, SRL „Primalimcim”, și administratorul acesteia, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei, a depus cererea de apel nemotivată, iar la 17 iulie 2020 a depus apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia sediul central din 12 martie 2020, prin care a solicitat casarea hotărârii menționate cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.87-90,101-103).

Prin decizia din 24 septembrie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost admis apelul declarat de SC „Primalimcim” SRL și administratorul SC „Primalimcim”

SRL, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei. A fost casată integral hotărârea din 12 martie 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii și a fost încasată de la SRL „Primalimcim” SC în beneficiul ÎM „Servicii Publice Cimișlia” datorita pentru prestarea serviciilor de apă și canalizare în mărime de 8176,85 de lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 362,80 de lei, iar în total suma de 8 539,65 de lei.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că instanța de fond deși corect a ajuns la concluzia de admitere a acțiunii depuse de ÎM „Servicii Publice Cimișlia” împotriva SC „Primalimcim” SRL privind încasarea datoriei, cheltuielilor de judecată, însă litigiul a fost soluționat cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Colegiul instanței de apel a menționat că prima instanță la soluționarea litigiului incorect s-a bazat pe normele Codului Fiscal, care nu au incidență pentru obiectul litigiului avînd în vedere invocarea de către partea pîrîită a prescrierii unor sume din acțiune.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță incorect prin dispozitivul hotărârii a soluționat cererea pârâtului SRL „Primalimcim” privind tardivitatea acțiunii, fiind suficient doar expunerea asupra temeiniciei acesteia în partea motivată a hotărârii.

Astfel, instanța de apel aplicînd prevederile art. 512 alin. (1), 514, alin. (2), 572, 970 alin. (1), 971, 210, 277, 261, 267 Codul civil, în redacția pînă la 01 martie 2019, a stabilit că potrivit înscrisurilor prezentate de către partea reclamantă acesta a depus acțiunea la 19 martie 2019, iar conform facturilor și ordinelor de încasarea numeralului prezentate de reclamant, se confirmă achitări de sume de către pîrîtul SRL „Primalimcim” fapt prin care a fost întrerupt termenul de prescripție stipulat în art.267 Codul civil, (redacția Legii pînă la data de 01.03.2019).

Colegiul instanței de apel a menționat și faptul întreruperii termenului de prescripție prin înscrisurile autentice privind confirmarea achitării serviciilor pe parcursul anului 2018 potrivit bonurilor fiscale din 08 mai 2018 în sumă de 1000 de lei, din 03 septembrie 2018 în sumă de 1200 de lei, din 20 septembrie 2018 în sumă de 1716 lei, în total suma de 3916 lei. Dând apreciere acestor înscrisuri instanța de apel a reținut că potrivit conținutului lor nu este indicat pentru care perioadă sunt achitate.

Prin urmare, deoarece plata pentru servicii conform raporturilor speței se referă la anumite perioade, direcționarea de către reclamant a plăților parvenite în perioada anului 2018 pentru achitarea datoriei pîrîtului pentru perioada anterioară anului 2017 este o acțiune care se încadrează în limitele legale.

În atare situație Colegiul civil al instanței de apel a reținut că termenul de prescripție potrivit prevederilor art. 267 Codul civil, în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani. Acțiunile privind apărarea drepturilor personale nepatrimoniale se prescriu numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Astfel, instanța de apel a considerat, că argumentele apelantului privind respingerea ca fiind tardivă a cererii ce ține de anii precedenți anului 2017 ca tardivă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, deoarece pîrîtul prin efectuarea de

plății periodice a confirmat recunoașterea datoriei, fiind întrerupt cursul prescripției extensive.

Totodată, instanța de apel a conchis că la materialele cauzei sunt toate probele privind acumularea datoriei pîrîtului, a considerat potrivit normelor legale sus indicate că este confirmată datoria pîrîtului față de reclamantul ÎM „Servicii Publice Cimișlia” cu titlu de restanță pentru serviciile prestate în suma de 8176,85 de lei, or alte probe care pot infirma faptul dat nu sunt prezentate de apelant.

La 04 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Societatea Comercială „Primalimcim” Societate cu Răspundere Limitată și administratorul acesteia, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel, deoarece concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar soluția adoptată este neîntemeiată.

În cadrul examinării cauzei SC „Primalimcim” SRL a reiterat că intimatul la depunerea acțiunii în instanța de judecată nu a aplicat excepția de tardivitate, solicitând insistent examinarea posibilității în speța dedusă judecării aplicarea termenului general de prescripție extinctivă, încetarea procesului pe capătul de cerere cu privire la încasarea datoriei.

Prin notificarea din 20 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 26 ianuarie 2021 ÎM „Servicii Publice Cimișlia” a recepționat copia recursului și la 05 februarie 2021 a depus referință, prin care a solicitat de a considera recursul declarat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Comrat din 24 septembrie 2021 a fost recepționată de SC „Primalimcim” SRL și administratorul acesteia, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei, la 04 noiembrie 2020.

Astfel, recursul declarat la 04 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, de către SC „Primalimcim” SRL, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Primalimcim” SRL și administratorul acesteia, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Primalimcim” SRL și administratorul acesteia, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Primalimcim” Societate cu Răspundere Limitată și administratorul acesteia, Iurie Negara, reprezentați de avocatul Veaceslav Matei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru